

مضامین عرفانی در شعر دفاع مقدس (با تکیه بر اشعار عبدالرضا رضایینیا، سیدمحمد عباسیه کهن، غلامرضا رحمدل و علیرضا قزوه)

طاهره ایران خواه عربانی *، 84،

1397-4-24

عرفان نردبان رسیدن انسان به قرب الهی است. مسیری که سالک را از عالم خاکی به روی بقا فی
[] رهنمون میسازد. این طریقت دارای مقامها و وادیهای مختلف است که هر سالک به مقتضای
ظرفیت وجودی خود در این مسیر پیش می‌رود. آموزه‌ها و مفاهیم عرفانی با کمک اصطلاحاتی در میان
سالکان منتقل می‌شود که دارای مفهومی گاه متمایز با کارکرد اصلی خود واژه هستند. این امر به دلیل
وجود رمز و راز و عمیق بودن مفاهیم عرفانی در قالب اصطلاحات عرفانی نهادینه شده است. این
پژوهش با هدف بررسی و استخراج اصطلاحات عرفانی در اشعار دفاع مقدس با تکیه بر اشعار
عبدالرضا رضایینیا، سیدمحمد عباسیه کهن، غلامرضا رحمدل و علیرضا قزوه از روش توصیفی - تحلیلی
در پنج فصل تهیه و تنظیم شده‌است. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که شاعران از منتخب مفاهیمی
چون عشق، حق، فنا و بقا، دعا، سماع، معراج، شوق و... را در اشعار خود بیشتر بهره برده‌اند.
همچنین در میان چهار شاعر منتخب، رحمدل و رضایینیا بیشترین توجه و استعمال را از اصطلاحات
عرفانی در اشعار دفاع مقدس خود داشته‌اند و برای نشان دادن ارتباط عمیق رزمندگان با عالم ملکوت
و شوق بیحد و مرز آنان برای رسیدن به قرب الهی، از این مبارزان عرفانی شیفته ساخته‌اند که
مراحل سلوک را که شامل تزکیه نفس و گذشتن از حجابهای مختلف است، طی کرده و خود را آماده
پذیرش انوار الهی کرده بودند.

کلمات کلیدی : عرفان، ادبیات مقاومت، دفاع مقدس، رضایینیا، عباسیه کهن، رحمدل و قزوه.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)